

*Eucharystia
rel oporliciesciach*

Magdalena Urlich

Eucharystia jest wielką tajemnicą naszej wiary. Trudno nam zrozumieć ją w pełni. Wymyka się, gdy próbujemy objąć ją rozumem.

To zupełnie normalne – św. Paweł napisał, że tu, na ziemi, Bożą rzeczywistość widzimy jakby w zwierciadle, niejasno. Tak też jest z Mszą świętą.

Staramy się pamiętać i rozumieć, co się podczas niej dzieje – Jezus składa siebie w ofierze, abyśmy byli zbawieni!

To przecież rewolucja! Wspaniała wiadomość dla każdego i każdej z nas! Ale tak trudno poskładać w całość to, co widzimy i rozumiemy.

Co więc robić, gdy mamy do czynienia z prawdziwą tajemnicą?

Możemy się do niej przybliżyć. Z bliska przypatrzeć się jednemu kawałkowi, potem następnemu. Możemy zachwycić się tymi okruchami, które zdołaliśmy poznać. Możemy pozwolić się jej przenikać.

Temu właśnie służą opowieści.

Każda z nich skupia się na maleńkim fragmencie całości. Czasem jest to przedmiot, czasem drobny gest, czasem zatrzymana chwila.

Jednak gdy zbierzemy je razem, powstanie obraz, który pomaga nam uchwycić tajemnicę!

Dzięki opowieściom lepiej rozumiemy cud, w którym uczestniczymy. Dostrzegamy wyraźniej piękno i głębię Mszy świętej.

Trzymacie w rękach konspekt do wspólnej rodzinnej pracy.

W przyszłości powstanie z niego książka, która – mam nadzieję – zachwyci was swoją szatą graficzną, ponieważ tak ważny temat zasługuje na wyjątkową oprawę!

Jak pracować z opowieściami o Eucharystii?

Proponuję rozłożyć lekturę w czasie, np. czytać jedną historię w tygodniu.

Pierwsze osiem historii stanowi przygotowanie do Eucharystii. Następne są ułożone zgodnie z kolejnością wydarzeń na Mszy świętej.

Czytajcie wspólnie.

Zatrzymajcie się na chwilę przy każdym z elementów danego rozdziału zaczynając od osi czasu. Także przy tytule! Zastanówcie się, z czym wam się kojarzy wymieniona w nim postać lub przedmiot. O czym może wam opowiedzieć?

Zawarte tu propozycje rozmów i modlitw potraktujcie jak inspirację, z której będziecie czerpać wtedy, gdy będziecie jej potrzebować.

Spis treści

Część 1. Przygotowanie	5
Źródło	7
Dłoń	9
Ziarenko	11
Uzdrowiona	13
Okulary	15
Ołtarz	18
Cisza	21
Światło	23
Szata	25
Pocałunek	28
Lustro	30
Część 2. Liturgia Słowa	32
Słowo	34
Ambona	36
Ewangeliarz	38
Ziemia	40
Część 3. Liturgia eucharystyczna	42
Mama	44
Król-kapłan	47
Kropla wody	49
Całun	51
Jan	53
Chwila	55
Kamień	57
Józef	60
Izaak	63
Rebeka	66
Jakub	69
Setnik	72
Serce	75
Winorośl	78
Okruch	80
Anioł	82
Góra	84
Część 4. Latorośle	86
Latorośle	88
Dodatki	90

W czasie lektury waszymi przewodnikami będą:

postacie
biblijne

przedmioty, które
znajdują się w kościele

przedmioty, które będą od was
wymagały użycia wyobraźni

Aby ułatwić wam pracę, konspekt podzielony jest na części i rozdziały.
W każdym rozdziale znajduje się:

- oś czasu, która pokaże wam, w którym punkcie Mszy świętej jesteście,
- opowieść,
- most, który pomoże wam przejść od historii do konkretnego momentu Eucharystii,
- Słowo – cytat z Pisma św. lub Katechizmu Kościoła Katolickiego (KKK), który pokaże wam tę historię z perspektywy Słowa Bożego lub nauczania Kościoła,
- rozmowa, podczas której możecie pogawędzić o tym, co w danej opowieści najważniejsze,
- modlitwa – zaproszenie, byście (każdy i każda z was) wyrazili Panu Bogu to, co odkrywacie: co jest dla was trudne, za co chcecie podziękować, w czym Go chcecie uwielbić,
- najważniejsze dla nas – miejsce na notatkę, byście zapisali jedno wspólne zdanie, podsumowujące dla waszej rodziny pracę nad danym rozdziałem.

Do dzieła!

Część 1

Przygotowanie

Poznajcie Helenkę i Antka.

Wkrótce przyjmą swoją Pierwszą Komunię Świętą.

Wiedzą już to, co najważniejsze – że pod osłoną małego opłatka jest obecny żywy i prawdziwy Pan Jezus. A oni wkrótce spotkają Go inaczej niż dotychczas.

Już nie mogą się doczekać!

A jednocześnie... Bywa, że wcale nie chce im się wybierać w niedzielę do kościoła. I trudno im nieraz wytrzymać całą godzinę w jednym miejscu. Zwłaszcza że nie rozumieją wszystkiego. Dlatego posłuchajcie opowieści **źródła**, **dłoni** i **ziarenka**. Wyjaśnią wam, jaki jest sens trwania na Eucharystii.

Uzdrowiona, **okulary** i **cisza** podpowiedzą wam, jak przygotować się do Mszy świętej, tak by przeżyć ją jako czas spotkania z Panem Jezusem.

A kiedy już rozpocznie się Msza święta, **ołtarz**, **płomień** i **szata** opowiedzą wam o swym prawdziwym znaczeniu – bo nie znalazły się w kościele tylko dla dekoracji czy podkreślenia uroczystego charakteru Eucharystii.

O kolejnych elementach obrzędów wstępnych Mszy świętej dowiecie się od **pocałunku** i **lustra**.

Helenka i Antoś zaraz przewrócą pierwszą stronę.

Posłuchacie z nimi?

Jestem lustrem. Wielkim. Odbija się we mnie cała ludzka postać. W mojej tafli zobaczycie więcej niż tylko to, co widać na pierwszy rzut oka.

Jesteście ciekawi?

Musicie wiedzieć, że nie jest łatwo mnie znaleźć.

W prostych drewnianych ramach stoję pośrodku pustej komnaty.

Tylko jak tam trafić?

Wyobraźcie sobie samych siebie jako wielki zamek. Zewnętrzne mury są jak ciało, okna to oczy. Wewnątrz są różne komnaty. Mieszkają tam wasze uczucia. W bibliotece rezyduje rozum. Niewielki dziedziniec – to wolna przestrzeń, w której podejmujecie ważne decyzje. Ale to jeszcze nie wszystko. W najbardziej chronionym miejscu waszego zamku znajduje się wieża ostatniej obrony czyli stołb. Tego miejsca nie zburzy żaden wróg. To jest mieszkanie duszy. Tu mieści się sumienie, dzięki któremu słyszycie głos Boga w swoich sercach. I w tej właśnie komnacie stoję ja.

Czasem bardzo łatwo do mnie dotrzeć. Innym razem błaznicie po wielu pokojach, długich korytarzach, schodach prowadzących w górę i w dół.

Dlaczego? Bo coś was zatrzymuje, rozprasza. Albo po prostu boicie się mnie znaleźć.

Jak można bać się lustra, zapytacie?

Zwyczajnie – niektórzy boją się tego, co im pokażę.

Nie jestem krzywym zwierciadłem. Nie pogrubiam was, nie rozciągam, nie dorabiam min.

Ja tylko pokazuję, jak wyglądacie naprawdę.

Co możecie we mnie zobaczyć?

Wasze piękno, czyli to, jak widzi was Bóg.

Niestety, bardzo często nie jest ono widoczne od razu.

Czasem spoglądając we mnie, możecie się zdziwić, kim jest ta obszarpana, brudna, poraniona osoba. A to właśnie wy!

Pokazuję wam wszystkie miejsca, w których brakuje Bożej miłości. Te, w których odwróciliście się od niej, nie potrafiliście jej przyjąć.

Każdy siniak, rana, smużka brudu, łata ma swoją historię.

Kiedy stajecie przede mną, zaczynacie je sobie przypominać.

Ale zajrzyjcie głębiej w moją tafelę. Dotknijcie jej.

Czy to jeszcze wy stoicie poranieni, czy to Jezus?

Przyjrzyjcie się uważnie. Teraz już On stoi przy was i razem z wami ogląda każdy siniak, każde zadrapanie.

Możecie usłyszeć Jego łagodny głos: „Byłem tam z tobą. Przebaczam ci”.

I rany zabliznią się, kurz opadnie.

Na koniec dotknijcie serca. Przez te wszystkie walki i ucieczki obrośło twardą skorupą. Bardzo trudno żyje się z takim sercem. Jak je uwolnić?

Jezus mówi: „Przebac! Oddaj mi swój ból. Pozwól mi przebaczyć za ciebie”.

To najtrudniejszy moment.

Moja tafelę może zadrzeć.

Ale gdy podejmiecie decyzję, skorupa z waszych serc rozpadnie się na kawałki.

Wasze serce znów będzie żywe, kochające, radosne. I lekkie, jakby chciało pofrunąć.
Znowu zobaczycie siebie takich, jakich znacie i lubicie.
Nie bójcie się więc wchodzić do komnaty, w której mieszkam.
Kiedy? Przed każdą spowiedzią.
Ale macie też na to chwilę w czasie Eucharystii.

Most

Zawsze na początku Mszy świętej kapłan wzywa do wyznania Bogu swoich grzechów i słabości, by „z czystym sercem sprawować Najświętszą Ofiarę”.

Złapcie tę chwilę, by zerknąć we mnie i oddać Jezusowi swoje braki miłości.

Aby Eucharystię, spotkanie z Nim, przeżywać jako prawdziwi wy – niewinne, kochane i kochające dzieci.

Storo

„Sumienie jest najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka, gdzie przebywa on sam z Bogiem, którego głos w jego wnętrzu rozbrzmiewa. (...) Jest ważne, by każdy wszedł w siebie, ażeby usłyszeć głos swojego sumienia i za nim pójść. To poszukiwanie głębi wewnętrznej jest tym bardziej konieczne, że życie często sprawia, iż uchylamy się od wszelkiej refleksji, zastanowienia się lub wejścia w siebie (...). *Zejdźcie więc – bracia – do waszego wnętrza i we wszystkim, co czynicie, patrzcie na Świadka – Boga!* (św. Augustyn)” (KKK 1776, 1779).

Rozmowa

Jak rozumiecie porównanie sumienia do lustra?

Jak doświadczacie spotkania z Bogiem w swoim sumieniu?

Modlitwa

Proście Pana Boga o mądrość, byście słyszeli w swoim sumieniu Jego głos, oraz o to, by uczył was patrzeć na samych siebie tak, jak On was widzi.

Notatka

Eucharystia w opowieściach. 33 historie do rodzinnej katechezy

Tekst: Magdalena Urlich

Redakcja: Magdalena Guziak-Nowak

Korekta: Dorota Marcinkowska Na pomoc tekstom

Skład i opracowanie graficzne: Marcin Nowak

Okladka: Magdalena Lisak

©by Wydawnictwo Jaskółka 2023

©by Magdalena Urlich

Za zezwoleniem Władzy Diecezjalnej, Sandomierz, 17 października 2024

Wszelkie zamieszczone w e-booku materiały (treści, teksty, ilustracje, zdjęcia itp.) są objęte prawem autorskim i podlegają ochronie na mocy „Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych” z dnia 4 lutego 1994 r. (tekst ujednolicony: Dz.U. 2006 nr 90 poz. 631).

Kopiowanie, przetwarzanie, rozpowszechnianie tych materiałów w całości lub w części bez zgody autora jest zabronione.

Obecna wersja do pracy dla rodzin powstała na podstawie tekstu, który ukaże się w formie książki nakładem Wydawnictwa Jaskółka w roku pracy 2024/2025.

Dokładam starań, by książka w duchu teologii piękna przemawiała do dzieci i rodziców zarówno na płaszczyźnie intelektualnej, jak i emocjonalnej i duchowej. Wierzę, że Pan Bóg właśnie po to dał ludziom opowieści i talent artystyczny, by za ich pomocą poruszać ich głęboko i pociągać do siebie.

Zakup obecnych materiałów zapewnia Ci dostęp do cyfrowych wersji książki, które ukażą się w przyszłości, a także gwarantują atrakcyjną cenę papierowej, ilustrowanej wersji Eucharystii w opowieściach.

O AUTORCE

Magdalena Urlich – jestem polonistką-edytorką, niedokończoną teolożką (z absolutorium dawnej Papieskiej Akademii Teologicznej), mamą piątki dzieci, osobą odpowiedzialną za Wydawnictwo Jaskółka i autorką książki Gwiazdooki i Rozbójniczka. Od 16 lat wraz z mężem należę do Domowego Kościoła. Z racji wykształcenia, a także żywego życiowego zainteresowania poznawałam różne formy katolickiej duchowości. W kontekście twórczości dla dzieci bliska mi jest teologia piękna.

Z takich doświadczeń i inspiracji narodziła się w Wydawnictwie Jaskółka seria wydawnicza Bliska Wiara. Konspekt, z którym macie okazję pracować, jest pierwszą publikacją pod tym szyldem.

Aby być na bieżąco, obserwuj mnie w social mediach:

na Instagramie: **@mag_urlich**

na Facebooku: **Magdalena Urlich**

Zagłądaj na **www.wydawnictwojaskolka.pl**